

megen Tale. Den Paastand, som var fremsat fra Huusmændenes Side i første Instants, gif nemlig principaliter ud paa at kjendes berettigede til Andeel i Udmarksjorderne, og kun subsidiairt, for det Tilfælde, at deres første Paastand ikke blev taget for gyltig, neblagde de den Paastand, at Jorderne skulde kjendes at tilhøre Communen. Dette viser jo tydeligt, at de Private, som anlagde Sagen, meget vel have havt Blik for, at der var Forskjel paa disse to Ting, at Jorderne bleve tilkjendte Hartkornsbrugere og Eierne samt Huusmændene, og at de bleve kjendte at tilhøre Communen. Den Afgjørelse, som er truffen i Udlofstet, synes mig altsaa ikke at stemme overens med den Afgjørelse, der er givet i Højesteretsdommen; men naar man støtter sig paa den foreliggende Højesteretsdom som en Hjemmel for, at man indlader sig paa at gribe ind i et privatretligt Forhold, er det saare uheldigt, at den Afgjørelse, man indlader sig paa ad Lovgivningsveien, ikke er overensstemmende med den, der har fundet Sted ved Højesteretsdommen, idetmindste ikke med den Afgjørelse, som man ikke kan nægte synes at ligge i Højesteretsdommen. Jeg kan ikke Andet end udtale, at jeg finder det meget beklageligt, at det ærede Things Majoritet modsatte sig, at denne Sag kom til Undersøgelse i et Udvalg. Det forekommer mig, at denne 2den Behandling, og hvad der under den er fremkommet, hyderligere maa have viist, at Sagen trænger til Overveelse. Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, stal jeg ikke gaae nærmere ind paa; jeg vil ikke kunne stemme for det, saaledes som det foreligger, men, som jeg har havt Leilighed til at antyde, findes der i det Momenter, som jeg troer fortjene en nærmere Overveelse. Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), vil jeg stemme for. Jeg vil indrømme, at der var noget Begrundet i den Indvenning, der blev gjort imod dette Forslag af den høitærede Indenrigsminister. Han sagde, at dersom dette Forslag blev vedtaget, vilde Lovens Gjennemførelse være umulig i de Sogne, hvor Nogle havde faaet deres Paastand sat igjennem ved Domstolene. Jeg troer, at dette er rigtigt, men den ærede

Minister har ikke lagt Mærke til, hvor stort et Angreb han ved denne Udtalelse har gjort imod selve Lovudlofstet. Den ærede Minister har altsaa forudsat, at de Private ved Højesteret kunde faae en Dom, som vilde være saaledes i Strid med Loven, at dennes Gjennemførelse vilde være umulig. Men hvorledes kan, maa jeg spørge den ærede Minister, man da tale for en Lov, om hvilken man maa indrømme, at det er muligt, at den vil komme i Strid med det Resultat, som den højeste Domstol i Landet maatte finde at være Ret og retfærdigt. Jeg troer, at hvis det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, vedtages, vil det give Anledning til en saadan hyderligere Overveelse af Sagen, som det rigtignok forekommer mig, at den i høi Grad fortjener at blive Gjenstand for, for at man ikke skal komme til at gjøre Uret imod mange Indbyggere paa Bornholm, og for at man ikke skal komme til at krænke almindelige Retsregler, som det er Folkethingets og i det Hele taget Repræsentationens Opgave at værne om.

Hjorth: Med Hensyn til det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) er der allerede udtalt saa meget, at jeg derom kan fatte mig temmelig kort. Det forekommer mig utvilsomt, efter hvad der nu er udtalt, at det kun lidet egner sig til at vedtages af Thinget. Der var imidlertid i den historiske Oversigt, som det ærede Medlem gav, Et, som manglede, og det er netop Noget, som i væsentlig Grad taler imod Vedtagelsen af hans Forslag. Han begyndte ganske rigtig med den Igl. Resolution af 1832, men han sagde, at der derefter Intet var gjort førend 1842, da den anden Resolution udkom. Det ærede Medlem veed altsaa ikke, at der imellem 1832 og 1842 fandt mange Forhandlinger Sted paa Bornholm, og at der netop arbejdedes paa at løse Opgaven i den Aand, som den første Resolution angav, at det nemlig var Brugen og Nyttens, som skulde bestemme Delingsforholdet mellem Kongen paa den ene Side som Eier og Bornholmerne paa den anden Side som Brugere, men at man, efterat have arbejdet derpaa i 8 Aar, fra 1832